

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΣΧΟΣ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗΣ

# Το τίμημα της Δημοκρατίας

«Η ΕΡΤ δεν λογοκρίνει τις εκδηλώσεις των κομμάτων», γράφει σε ανακοίνωσή της η διοίκηση του κρατικού καναλιού, αποποιούμενη τις ευθύνες της για τη μετάδοση του φασιστικής εμπνεύσεως βίντεο που προβλήθηκε πριν από την ομιλία του κ. Αλέξη Τσίπρα στο Τάε Κβον Ντο. Ελα όμως που «λογοκρίνει» (δηλαδή δεν μετέδωσε) την προλογική ομιλία του γραμματέα του ΣΥΡΙΖΑ, Παναγιώτη Ρήγα, που προηγήθηκε του βίντεο. Σταμάτησε την εκπομπή ενός υπέροχου ντοκιμαντέρ για τον Νέλσον Μαντέλα, μόνο και μόνο για να αδειάσει στα σπίτια μας τα λύματα της Κουμουνδούρου.

Το ψεύδος και η συνενοχή της ΕΡΤ γι' αυτήν τη χυδαιότητα της Κυριακής αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι η παρουσιάστρια του καναλιού προλόγισε και το χυδαίο βίντεο και την ομιλία του πρωθυπουργού. Κάποιοι υποπτεύονται ότι αυτό το φαινό κατα-

σκεύασμα ήταν παραγωγής ΕΡΤ· τρέχα-γύρευε τώρα ελεγκτικούς μηχανισμούς να διαπιστώσουν εάν χρησιμοποιείται η κρατική υποδομή για κομματικούς σκοπούς. Δεν ξέρουμε. Όπως και να έχει το ζήτημα, όμως, η μετάδοσή του δεν αποτελούσε υποχρέωση του καναλιού. Τις ομιλίες των πολιτικών αρχηγών μεταδίδει η Δημόσια Τηλεόραση. Όχι τα προπαγανδιστικά εμέσματα των κομματικών μηχανισμών.

Πιο σημαντικό και από την ανακοίνωση είναι το έμπρακτο «συγγνώμη» της ΕΡΤ. Στον δικτυακό της τόπο (web TV) δεν υπάρχει ολόκληρο το χυδαίο βίντεο. Ξεκινά μετά τη στοχοποίηση των δημοσιογράφων. Πιθανώς κατάλαβαν ότι οι γκεμπελισμοί δεν έχουν θέση στην ιστορία.

Για την απάντηση του ΣΥΡΙΖΑ στην ΕΣΗΕΑ δεν μπορεί να πει κάποιος πολλά, πέρα από το γεγονός ότι είναι τυπική της στρεψοδικίας με

την οποία διαχρονικά πολιτεύτηκε το συγκυβερνών κόμμα. Το βίντεο, λέει, συνόψιζε την «πρωτοφανή προσπάθεια των ΜΜΕ της διαπλοκής να επηρεάσουν τις εξελίξεις, σπέρνοντας τον φόβο και την τρομοκρατία, καλώντας τον κόσμο να πάρει τα χρήματά του από τις τράπεζες, μιλώντας για αναπόφευκτη αποβολή της χώρας μας από το ευρώ και προειδοποιώντας για βιβλικές καταστροφές σε περίπτωση εκλογικής νίκης της Αριστεράς». Αλλά ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι όλες αυτές οι προειδοποιήσεις ήταν «προϊόν διαπλοκής», το πρόβλημα είναι ότι δικαιώθηκαν από τα γεγονότα. Η χώρα (με ή χωρίς σχέδιο) βρέθηκε τον περασμένο Ιούλιο στο χείλος της εξόδου από την Ευρωζώνη. Οι πολίτες έκαναν ουρές στα ΑΤΜ μόλις ο κ. Τσίπρας ανακοίνωσε το δημοψήφισμα, όχι όταν μιλούσαν οι δημοσιογράφοι που εμφάνισε η μονταζιέρα της Κουμουνδούρου.

Είναι πολλοί που δεν ανησυχούν για τα ολοκληρωτικής υφής καμώματα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ. Επαναπαύονται στη σκέψη ότι το κατά Βαρουφάκη «αριστερό τσούρμιο» είναι τόσο ανίκανο, που ούτε τη Δημοκρατία δεν μπορεί να βλάψει. Σύμφωνοι! Η ανικανότητα των κυβερνώντων είναι παροιμιώδης. Φαίνεται ανάγλυφη στον ένα χρόνο που έχουν τα πνία της χώρας, χώρας που έχουν χαντακώσει σε όλους τους τομείς. Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ικανότητα είναι αναγκαία συνθήκη για να χτιστεί κάτι. Ικανή συνθήκη για να γκρεμιστεί είναι η ανικανότητα. Αυτό αφορά κυρίως τους δημοκρατικούς θεσμούς, οι οποίοι εκ κατασκευής –σε όλο τον κόσμο, αλλά πολύ περισσότερο στην Ελλάδα– είναι ευάλωτοι. Γι' αυτό ο Τόμας Τζέφερσον προειδοποιούσε ότι «το τίμημα της Δημοκρατίας είναι η αιώνια επαγρύπνηση».

ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

## Άλλο πρωθυπουργός, άλλο ταχυδακτυλουργός

Στη Δημοκρατία γίνεται διάλογος και διαπραγμάτευση προτείνεις και ακούς, ακούς και προτείνεις. Αρνήθηκε αυτή τη διαδικασία η σημερινή κυβέρνηση πριν λάβει αποφάσεις; Πολλά και διάφορα ακούσαμε από τους πολέμιους και αντιδρώντες στην κυβέρνηση για τον έναν χρόνο από τη συμπλήρωση της ανόδου της στην εξουσία με εντολή του ελληνικού λαού. Έκτοτε, άλλες δύο φορές ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας κέρδισε πολιτικές μάχες που έχουν αποσπάσει και τον διεθνή θαυμασμό, αλλά αυτό δεν φαίνεται να έχει πολιτική σημασία γι' αυτούς. Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο γίνεται η αφορμή της αμφισβήτησης. Ακύρωσε τη λαϊκή εντολή δήλωσε η Ζωή Κωνσταντοπούλου και άλλοι πολλοί.

ΠΟΙΟ όμως είναι το πραγματικό πλαίσιο στο οποίο βρίσκεται η χώρα σε ό,τι αφορά το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο; Θα δανειστώ την εξαιρετική περιγραφή ενός ανθρώπου της αγοράς, του Νίκου Σκορίνη, που, χρόνια συνδικαλιστής της ΓΣΕΒΕΕ, πλέον μέλος της Π.Γ. του ΣΥΡΙΖΑ, γνωρίζει καλά τους κανόνες. Έγραψε λοιπόν: «Δέκα παραδοχές. Πρώτη: 1.200.000 άνεργοι. Δεύτερη: 1.200.000 δεν καταβάλουν εισφορές, λόγω αδυναμίας. Τρίτη: Χιλιάδες εργαζόμενοι σε καθεστώς μερικής απασχόλησης. Τέταρτη: 20% τουλάχιστον, ανασφάλιστη μαύρη εργασία. Πέμπτη: Δημογραφική γήρανση. Έκτη: Μεταπρατική οικονομία. Έβδομη: Χαμηλό ΑΕΠ. Ογδο: Δανειστές. Ένατη: Χωρίς αποθεματικά τα ταμεία λόγω ληστείας των προηγούμενων κυβερνήσεων. Δέκατη: Η δαπάνη πρέπει να είναι κάτω από 15% του ΑΕΠ».

ΑΛΗΘΕΙΑ, έχει σκεφτεί κανείς από όσους τουλάχιστον, έστω καλοπροαίρετα, ασκούν κριτική στην κυβέρνηση τι θα έκανε στη θέση του Αλ. Τσίπρα, αν δηλαδή ήταν εκείνος που έπρεπε να

λάβει τις αποφάσεις την 20ή Ιουλίου στις Βρυξέλλες; Πώς δηλαδή εκείνοι θα ξέφευγαν από την παγίδα που είχε σπείθει για το κλείσιμο της αριστερής παρένθεσης; Έχει αναλογιστεί κανείς τι επίδραση θα είχε η αποτυχία της πρώτης αριστερής κυβέρνησης στην Ελλάδα στον ευρωπαϊκό Νότο. Τέλος, και το σημαντικότερο: Μπορεί κάποιος να έχουν σκεφτεί ότι θα ήταν στους δρόμους μαχητικοί και δυναμικοί. Αυτό το φαντάζονται. Δεν φαντάζονται όμως ποιοι θα ήταν κυβέρνηση, ποιοι θα έπαιρναν τις αποφάσεις και ποιοι θα ήταν το μέλλον του τόπου.

ΛΕΝΕ πως οι ασφαλιστικές εισφορές είναι υπερβολικές. Εύκολα τις κόβουμε στο μισό. Όμως, οι άλλοι που ήδη λαμβάνουν σύνταξη δεν θα επιτρέψουν με τίποτα περικοπή των πετσοκομένων πράγματι συντάξεών τους. Τι κάνουμε; Αν χρειάζομαστε πρωθυπουργό, έχουμε τον Αλέξη Τσίπρα να μάχεται για το καλύτερο εφικτό. Αν δεν χρειαζόμαστε πρωθυπουργό, τότε σίγουρα πρέπει να βρούμε ταχυδακτυλουργό. Άλλη λύση δεν υπάρχει ή μάλλον υπάρχει μόνο μία. Ρίχνουμε την κυβέρνηση της Αριστεράς και κάνουμε πρωθυπουργό τον Κυριάκο. Αυτός έχει δοκιμαστεί για τις ευαισθησίες του, τις οικονομικές του γνώσεις, είναι αυτοδημιούργητος και κυρίως σκληρός διαπραγματευτής!

ΣΑΣ φαίνονται αστεία όλα αυτά; Γιατί όταν χιλιάδες άνθρωποι ζητάνε τα πλέον αλληλοσυγκρουόμενα αιτήματα, αυτά δεν είναι αντιφατικά. Διότι η Μεταπολίτευση, ή τουλάχιστον ένα μεγάλο μέρος της περιόδου αυτής, διέστρεψε τις αξίες του Έλληνα για τίμια εργασία και προκοπή μέσα από αυτή τη δουλειά. Κι όμως, δεν υπάρχει άλλη λύση εκτός από την παραγωγή μεγαλύτερου εθνικού πλούτου και τη δικαιότερη ανακατανομή του. ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ αυτό να συμβεί μέσα σε 12 μή-

νες θπείας αυτής της δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης και μάλιστα στις συγκεκριμένες οικονομικές συνθήκες; Ασφαλώς, οι περισσότεροι γνωρίζουν ότι αυτό δεν θα μπορούσε να συμβεί. Ότι και αυτό που συμβαίνει ήδη, με τη θεαματική βελτίωση του οικονομικού και πολιτικού κλίματος, είναι σημαντικές και αναγνωρίσιμες επιτυχίες. Τι τελικά συμβαίνει; Οι αντιδράσεις του κατεστημένου και των εξαρτημένων από αυτό πολιτικών δυνάμεων, όπως φάνηκε στο νομοσχέδιο για τις τηλεοπτικές άδειες, είναι μεγάλες. Και μεγαλώνουν ακόμα περισσότερο καθώς ελέγχουν τη συντριπτική πλειονότητα των μέσων ενημέρωσης. Τα υπόλοιπα έπονται. Ο φόβος της κρίσης είναι ακόμα υπαρκτός και μεγάλος, τα συντησιακά αντανάκλαστα υπάρχουν και ανατροφοδοτούν τις αντιδράσεις. Τι γίνεται λοιπόν; Στη Δημοκρατία γίνεται διάλογος και διαπραγμάτευση. Προτείνεις και ακούς, ακούς και προτείνεις. Αρνήθηκε αυτή τη διαδικασία η σημερινή κυβέρνηση πριν λάβει αποφάσεις; Δεν νομίζω. Την αρνήθηκαν από την απέναντι μεριά; Αρκετοί νομίζω.

ΑΛΛΟΣ τρόπος να βρεθεί καλύτερη λύση στον κανονικό κόσμο δεν υπάρχει. Η κυβέρνηση εκπροσωπεί το σύνολο του ελληνικού λαού. Έχει την ευθύνη για το παρόν και το μέλλον της χώρας. Δεν έχει το δικαίωμα να κρύβει τα προβλήματα κάτω από το χαλί, όπως γινόταν χρόνια τώρα. Άλλωστε, και να το θέλει, δεν μπορεί στο σημείο που έχουν φτάσει τα προβλήματα, με το επίπεδο χαλί να έχει γίνει βουνό! Ευτυχώς που στην αστική κοινοβουλευτική Δημοκρατία ισχύει ακόμα η αρχή της πλειοψηφίας.